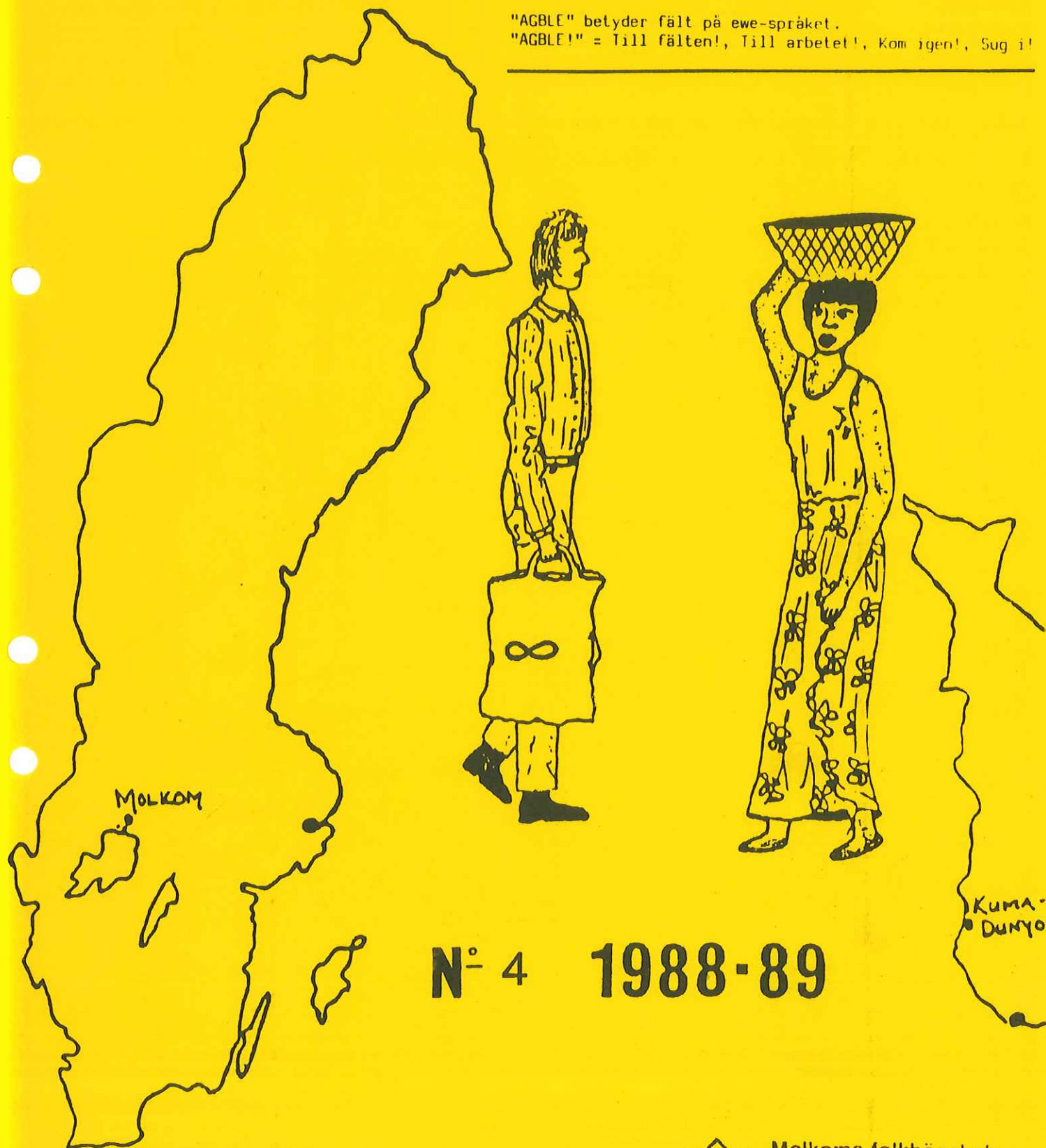

AGBLE! ²⁵

"AGBLE" betyder fält på ewe-språket.

"AGBLE!" = Till fälten!, Till arbetet!, Kom igen!, Sug i!

N° 4 1988-89

BULLETIN från
Molkoms FHS-Internationella linjen
Svenska Togoföreningen

Molkoms folkhögskola
Box 66
660 60 MOLKOM

RAPPORT FRÅN TOGO

Mats Matsson, som tillsammans med årets grupp från Molkom vid årsskiftet lämnade Sverige, har skickat en första rapport till Agble och berättar i den om den aktuella situationen på centret och om gruppens upplevelser på C.R.A.S.E. Här följer brevet från Mats.

C.R.A.S.E. januari/februari 1989

Här på centret är mycket sig likt sedan i fjol men en del förändringar har skett.

Ateljéerna

Snickeri, sömnad och smide fungerar normalt, dvs bra. Det är f.n. 29 flickor i syateljén, 29 pojkar i snickeriet och fyra pojkar i smedjan. Den nya smedjan (nr 12 på översiktsplanen) är tagen i bruk. Den är verkligen rymlig. Förutom själva smedjan finns ytterligare två rum, ett för förråd och ett där smeden bor.

Redan vid slutet av vår förra vistelse här stängdes aluminiumgjuteriet. Planenligt har i stället en vävateljé öppnats under hösten. Den var under våra första två veckor inhytt i det lilla huset NV om Smedjan (nr 4 på översiktsplanen). Just nu pågår en ombyggnad av taket på detta hus. Under tiden håller de fyra vävflickorna och deras lärare till på altanen utanför snickeriet (mot Adamé). När taket är omlagt, flyttar vävarna tillbaka i avvaktan på ett nytt, större hus på andra sidan smedjan (nr 16 på översiktsplanen). Det nuvarande vävhuset kommer då att inhysa biblioteket. Orsaken till dessa modifierade planer är det stora intresset att lära sig väva. Därför behövs flera vävstolar och därmed större utrymme. Väckursen är ettårig (de övriga som bekant treåriga)

Till alla ateljéerna betalas en inskrivningsavgift på 2.000 FCFA (= ca 40 SEK) för hela kursen.

I träskulpturateljén finns inte heller några elever, men skulptören arbetar som vanligt och CRASE har 15 % på det han säljer.

Personalen

Rektor Flevi Komlan (har antytt att han kan tänka sig stanna på CRASE ännu 3 år).

Snickaren Agbekponu K.Yao (har påpekat att han den 11/6 1989 verkat i 20 år på centret, dvs ända sedan Foyer Rural startade; talar då och då om att det snart är dags att sluta).

Sömnadslärare Toutongou Adija.

Smeden Ano Kossi Agbemenu.

Vävlärare Doh Afi (presenterades i AGBLE nr 3 88/89; kommer från Kpélé-Goise).

Träskulptören Duyiboe Yao Agbenyega (leder även alfabetiseringen på ewe).

Kooperativet

Jordbruket (maniok) har tillsammans med arbetsinsatser utanför centret givit ett bra ekonomiskt resultat. Dett gjorde det möjligt att bjuda hit hela Crase från Kpélé-Govié den 11 januari (se särskild rapport om detta). Just nu har kooperativet kontrakt på utgrävning av en fiskdamm (20 min gångtid häifrån) åt en jordägare från Adamé. När det arbetet är klart är det dags att röja ett nytt maniokfält. Det kommer att ligga i slutningen mellan vårt dass och den nya smedjan.

Men kooperativet har problem också. Arbetsdisciplinen varierar. Om Flevi och Agbekponu är frånvarande arbetar vissa ungdomar dåligt och de har ingen respekt för de övriga lärarna.

Ett svårt bakslag var förgiftningen av kooperativets får. Från att ha varit närmare 40 har de nu decimerats till endast fem. För ett par dagar sedan fick man avliva det svagaste. De återstående ser heller inte lika starka ut som för ett år sedan. Vi får be till Gud att de återstående må överleva, dvs samme Gud som den

evangeliske pastorn i Adamé, med sin oändligt cirklande teologiska svada, säkert ansett sig få stöd av för att få döda sin grannes får. Det är den evangeliska missionen i Adamé, som har sina fält gränsande till CRASE. Med M Blu:s hjälp hoppas vi få till stånd en definitiv gränsdragning för CRASE:s vidkommande.

Även antalet höns har reducerats, främst genom stölder under helgerna. De återstående, ett 10-tal, håller man nu på att stänga in i det nya höns huset.

De planterade träden tar sig bra, sedan man omgärdat mangoplanterna effektiva-re än förut. Det är dock angeläget att fortsätta trädplanteringen ytterligare. Det är en viktig långsiktig investering.

Kooperativets styrelse består nu av:
Ordförande: Kotor Kokou (major, snickeriet)
Sekreterare: Avi Komi (snickeriet)
Kassör: Kpatcha Akossiwa (syateljén)
Revisor: Gnakou Ama (syateljén)
Revisor: Dali Komi (snickeriet).

Elektriciteten

Den av ministeriet skänkta elgeneratorm är nu installerad i en kur vid vägen till Dunyo (mellan hus nr 4 och korsningen med Adamé-stigen). Ledning är dragen och lysrör monterade på alla hus på centret. Enligt uppgift har installation och ledningsdragning bekostats av M. Blu. Den här åtgärden har löst ett problem för Flevi. Det skulle uppfattats som otacksamt eller oförskämt att inte ta emot och använda en sådan "gåva" från ministeriet. Nu är det problemet löst. Samtidigt har installationen skapat ett nytt problem. Det kostar ca 180 F per timme att hålla motorn i drift (våra två fotogenlampor, som är fullt tillräckliga för vårt behov, kostar tillsammans mindre än 6 F per timme i drift). Flevi är medveten om att användningen av "diselelektricitet" måste avgiftsfinansieras, om det inte ska bli en ekonomisk belastning på centrets redan svaga ekonomi. Men hittills har man inte tillämpat någon form av entréavgift till t.ex. TV-visningar. Jag tror att det är en viktig pedagogisk uppgift att tidigt lära alla här att "diselelektricitet" har ett pris som måste betalas av den som konsumerar den och att pengarna som betalas vandrar ut ur den lokala ekonomin långt bort.

Beträffande solelektriciteten, som fortfarande bara kostar 0 F per drifttimme, finns en del problem. När vi lämnade CRASE i april fungerade den äldre solpanelen perfekt och batterierna var full-laddade. När Agbekponu återkom från ett seminarium i Atakpamé i början av maj, var den ur funktion. Jag tror inte man kan utesluta viss "expertpåverkan". Vi ska emellertid pröva de två nya solpanelerna och montera in lampor parallellt med de diseldrivna i första hand i syateljén. Då kan man välja om man vill ha en timmes ljus för 180 F eller 0 F (de 180 F är också förenade med ett rejält buller, som når ända upp till elevhuset på kullen. För många här ger detta extra prestige åt "diselelektriciteten"!).

Fordonsparken

har utökats med en motorcykel (Yamaha) som disponeras av Flevi. Den gamla vespan disponeras, efter reparation, av Agbekponu för resor mellan Tokpli och CRASE. Han använder den dock inte dagligen. Flevi kommenterar både elgeneratorm och motorcykeln med att "ministeriet skickar hit gåvor, men inga pengar för att använda dem". Han säger sig också förstå Togoföreningens deklarerade inställning, att inte ta ansvar för driftskostnader för energikällor/energiförbrukare, som tillförts centret av andra donatorer.

Ahli Kofi Aho är död

Några dagar efter ankomsten till CRASE fick vi veta att bychefen i Apeyeme, tillika Apeyemes representant i lokalkommittén Ahli Kofi Aho, omkommit i en trafikolycka i början av september. Flera blev skadade, men han var den ende som omkom. Han blev endast 52 år. Hans bortgång är en svår förlust för Apeyeme, där han var en mycket uppskattad regent. Men även för lokalkommittén är hans död ett svårt bakslag. Han var dess trognaste representant från de västra byarna i Kuma.

Hygienisten

Den hygienist (Assistent hygien) från dispensären i Konda, som ska besöka CRASE regelbundet en gång i veckan, har inte kommit på ganska länge nu. Flevi och lokalkommittén är missnöjda med förhållandet. På grund av detta och på grund av

att redovisning uteblivit för hur de pengar använts, som vi lämnade till fyra dispensärer (undantag: dispensären i Blifu) har lokalkommittén föreslagit att vi inte ska lämna något bidrag alls till dispensärerna denna gång. I stället föreslås att vi bidrar till ett medicinskåp på CRASE, ett slags "första-hjälpen-för-råd". Vi är överens om att ett sådant bidrag ska kombineras med ett allvarligt samtal med dispensären i Konda om ett återupptagande av de regelbundna hygienlektionerna på CRASE.

Behovet av att återupprätta hygienundervisningen aktualiserades häromdagen, då Flevi hade ett samtal med en av syflickorna, som väntar barn om fyra månader. Det är enl. Flevi en mycket duktig och ambitiös flicka, men förmodligen kommer hon inte tillbaka efter barnafödelsen. Hon är den 16:e flickan på CRASE som kommit i denna situation under Flevis tid här. Samtliga flickor är ifrån eller har anknytning till Adamé. Inte i något av de föregående fallen har flickorna återupptagit studierna efter att de fött barn. Inte i något fall har resp. pojkar (eller banditerna, som de kallas här) betalt underhåll, trots att detta är lagstadgat. Inte i något fall har flickans familj vänt sig till polisen för att anmäla missförhållandet. (Däremot har en av familjefäderna anklagat Flevi, därför att han som rektor skulle vara ansvarig för om en flicka blev med barn under tiden på CRASE!!). I stället föredrar familjerna att tysta ner det hela. Däremot är man inte beredd att stötta den ensamma modern, så att hon kan återuppta och slutföra sin utbildning på CRASE. Den afrikanska familjesolidariteten, som vi talar om ibland, är tyvärr en saga från en svunnen tid. Det västerländska konsumistsamhället har definitivt slagit rot här och mer eller mindre fullständigt krossat det komplexa sociala nätverk, som en gång gav trygghet åt människorna i byarna (detta är ungefär Flevis beskrivning, och jag instämmer).

Mot den här tragiska bakgrunden, menar man att det är angeläget att få igång hygienundervisningen igen. Den skulle kunna ha en förebyggande effekt.

Vi minns vilket fantastiskt arbete den föregående hygienisten gjorde.

Möten, sammankomster etc.

Onsd. 11/1-89. En stor dag för CRASE

Den 11/1 var avsedd att bli en stor manifestation för CRASE Kuma-Dunyo. Man hade bjudit in Crase från Kpélé-Goise samtidigt som man skulle ha avskedsfest för 8 snickarelever. Datumet var med avsikt valt så att den svenska gruppen också skulle vara på plats. Ett möte med oss och lokalkommittén var planerat.

Tisdagen gick åt till förberedelser. Ett stort palbladstak byggdes upp framför huvudbyggnaden. Kooperativet hade köpt in massor av ris m.m. och två får, allt möjligt tack vare ett bra överskott under året. Spisar byggdes upp och matlagning förbereddes. Fåren slaktades vid halv 6-tiden. Strax efter kom rektor och medhjälpare från Kpélé-Goise upp och meddelade att man misslyckats med att skaffa fordon för transporten hit. Stämningen sjönk katastrofalt. Vi hade kommit för långt i förberedelserna för att kunna skjuta på festen. Rektor från Kpélé-Goise skulle dock se om han kunde sända en liten delegation. Men här hade man planerat för två fotbollsmatcher på eftermiddagen!! Alltnog, Flevi beslöt att avskedsfesten och mötet med lokalkommittén skulle ske programenligt. Vi lovade köpa en säck ris som skulle bli över, då antalet personer bara skulle bli knappt hälften mot beräknat.

På onsdag morgon träffades vi, lärarna på CRASE och delar av lokalkommittén. Det blev ömsesidig presentation, varefter en redogörelse lämnades om Togoföreningens agerande efter lokalkommitténs stora möte i april -88 (Rapport till SIDA och rekvisition av återstående SIDA-medel i juli -88; Förnyad ansökan till SIDA 31/8 -88; SIDAS ja till denna ansökan i början av dec. -88; Besked om att begärda och beviljade medel är på väg till kontot i Lomé). Därefter diskuterades prioriteringsordningen för kommande utbyggnadsplaner: Ny, större vävateljé, flera vattencisterner, matsalsbyggnad, ytterligare kök, ombyggnad av nuvarande elevhus till rektorsbostad och reparation av nuvarande rektorsbostad för senare uthyrning.

Efter mötet med lokalkommittén vidtog den högtidliga avskedsceremonin för de åtta snickareleverna (däribland Nyamedsosse Kofi). Den inleddes med sång av kören från

CRASE och Dunyos två körer. Sedan överlämnade Abekponu, iklädd höftskyne från vävateljén på CRASE, symboliskt olika snickarverktyg och välsignade dem med en kalebass med vatten. Med jämna mellanrum gjordes uppehåll i proceduren för sång av körerna. Allt mycket högtidligt och vackert.

Precis när man var klar med den siste snickaren och en av körerna sjöng, drucknade sången i ett enormt stigande jubel. En stor lastbil med flaket fullastat av 126 elever från Kpélé-Goise svängde upp på planen framför huvudbyggnaden. Rektor från Kpélé hade under natten, mot alla odds, lyckats få tag i en lastbil. Jublet visste inga gränser! Flickorna ilade upp till spisarna för att laga mera mat. Eleverna från Kpélé-Goise organiserade sig snabbt i ett trumgäng och kör och dansade in under palmladstaket. Så blev det då till slut ändå den stora dag som man arbetat så hårt för. Fotbollsmatcherna kunde genomföras (0-0 i pojkmaten, 0-1 i flickmatchen). Därefter fortsatte dansandet, trummandet och sången långt in på kvällen innan lastbilen kom för att hämta gästerna. Flevi var mycket stolt och nöjd över hur alla hjälpt till för att göra mottagandet av gästerna så festligt.

Den 13 januari i Dunyo 1989

Firandet av 13 januari brukar inte synas mycket. Men i år var det annorlunda. För första gången deltog CRASE tillsammans med primärskolan i defileringen förbi byträdet. Vi hade fått träna på att marschera snyggt dagen innan på CRASE. Den stora skillnaden var dock att katekisten höll ett mycket långt tal, som var en lång och ingående redogörelse för byn Dunyos tillblivelse och historia. Det är i år jämt 30 år sedan Dunyo bildades genom en utbrytning från Bala.

På eftermiddagen avhölls en bejublade fotbollsmatch mellan två lag av gamlingar från Dunyo. Den mest bejublade spelaren var utan tvekan gamle Toviekou (åldersuppgifterna varierar mellan 85 och 120 år) som vaktade ena målet. Tyvärr fick han släppa in matchens enda

mål, mycket beroende på att han hamnade under en hög av andra gamlingar och därför inte kunde göra något när bollen med knapp styrfart rullade över mållinjen.

Den avslutande matchen mellan CRASE och Dunyo gick i mer traditionell stil och vanns av Dunyo med 1-0.

Ny inspektör i Kpalimé

Sedan den inspektör avgått, som motarbetade Flevi, har det varit en formig defilering av inspektörer, enl. Flevis rapport i Agble nr 3 88/89. Den senaste, som tillträdde i december, strax före vår ankomst hit är Kpodzo Kossi Afandina. Han arbetade på DJASE i Lomé 1982 och 1984. Han verkar lugn och sansad. Redan 82-84 var han en förespråkare för att vi skulle gå försiktigt fram, steg för steg, i utbyggnaden av CRASE med hjälp av SIDA. Mellan 1984 och nu har han varit i Elfenbenskusten på utbildning.

Den 26/1 kom inspektören Kpodzo upp till CRASE på besök. Ett mycket trivsamt möte, dels med den svenska gruppen, dels med lärarna på CRASE. Han framkastade några idéer som han ansåg angelägna: Han skulle gärna se att man kunde utnyttja centrets ungdomar, framför allt de som utexaminerats och i synnerhet de som varit i Sverige, för att bilda ett slags förening med syfte att arbeta för CRASE Kuma-Dunyo i Togo.

Han aktualiserade frågan om att ge någon form av starthjälp för dem som utexaminerats. I samband härmed ville han att man redan på CRASE skulle inspirera ungdomarna att bilda "groupements" i sina hembyar och inte enbart satsa individuellt.

Inte bara synpunkterna utan även sättet de framfördes på gjorde ett positivt intryck på oss alla. Därmed kan man kanske hoppas att det är slut på "defileringen" av inspektörer.

Bybesök och skolbesök

Till dagens datum, 5/2, har vi gjort officiella bybesök i Dunyo och Bala samt CES i Bala.

Bybesöken följer den traditionella ritua-len, med inledande presentation av Flevi samt utväxlande av ömsesidiga artighetsfraser. Då jag får ordet följer jag en

mall, med lokala och tillfälliga variationer, som jag gjort upp tillsammans med Flewi. I år börjar det med en liten historik med anledning av att det är 30 år sedan Dunyo bildades och 20 år sedan Foyer Rural startade och 10 år sedan centret åter öppnades i form av CRASE. Sedan tar jag upp de olika komponenter i samarbetet som är viktiga: På togolesisk sida CRASE, som hela samarbetet kretsar kring, Lokalkommittén, som är viktig som vår "systerorganisation", samt myndigheterna (DJASE). På svensk sida Svenska Togoföreningen, Molkoms folkhögskola, som ordnar våra regelbundna kontakter i samarbete med Togoföreningen. Genom ett allt bättre fungerande samarbete mellan dessa olika institutioner har det varit möjligt att även få medel från SIDA för centrrets utbyggnad. För att om möjligt få slut på pratet i byarna om att de som arbetar på CRASE skulle få ekonomiska fördelar från oss redogör jag för hur vår ekonomiska redovisning granskas i Sverige samt att på senare år Lokalkommitténs ordförande får vår årsrapport. Jag försäkrar att inte en franc betalas från Togoföreningen till någon på CRASE utöver överenskomna löner. Givetvis tar jag upp det på senare år utvidgade utbytet genom att två elever från CRASE kunnat komma till Molkom och deras betydelse för Togoföreningens arbete i Sverige. Det känns i det sammanhanget naturligt att säga att vi genom det långvariga samarbetet nog inte längre bör säga att vi arbetar med ett projekt, utan att vi bör se det hela som ett ständigt pågående utbyte av erfarenheter mellan två olika kulturer.

två olika kulturer. Ordet övergår sedan till Amah och Komi, som redogör för sin vistelse i Sverige, något som mottas med mycket stort intresse av bychef och byråd. Vi överlämnar våra symboliska gåvor (en T-shirt av årets modell och ett ~~läs~~ från Sv.Togoföreningen till bychefen. Flewi passar också alltid på att göra reklam för CRASE, särskilt i Bala, som inte har så många ungdomar på CRASE.

Vid skolbesöken vid primärskolorna i Dunyo och bala har vi överlämnat teckningar från Bergkarlås skola samt papper att teckna och skriva på för hälsningar tillbaka till Bergkarlås. Amah och Komi har berättat om sitt besök i Bergkarlås och barnen var mycket intresserade och ställde en massa frågor, t.ex. om barnen slåss där också? Komi och Amah försäkrade dock att i Bergkarlås är barnen mycket artiga och disciplinerade, på rasterna roar man sig och leker, men man slåss inte.

Vid besöket på CES (motsvarande högstadiet gymnasiet i Sverige) i Bala hade vi tyvärr inga hälsningar att överbringa från någon motsvarande skola i Sverige. Vi överlämnade dock papper att användas för brev och teckningar, ty man är som alltid vid CES i Bala mycket intresserad av svenska skolkontakter. Vi bjöds också på en magnifik måltid på CES tillsammans med lärarna från både CES och primärskolan. En grupp från CES är också intresserade av att besöka oss på CRASE. Vi får väl försöka ladda upp för ett värdigt mottagande här också, när de kommer.

MULTIJÄTTARNA

Som ett specialarbete under hösten 1988 arbetade Jonas och Per med problemet om multijättarna och deras verksamhet i tredje världen. Sedan de kommit till Togo har de haft ögon och öron öppna och här följer deras rapport om vad de hittills iakttagit under vistelsen i Togo.

Eftersom vi i vårt specialarbete har inriktat oss på problematiken kring multinationella företag och deras verksamhet har vi hållit ögonen extra öppna här nere i Togo. Vi har efter 1½ månad kommit fram till följande.

De multinationella företagen har verkligen lyckats skapa ett behov bland stora delar av befolkningen, särskilt ungdomarna, att konsumera deras ofta väldigt onödiga varor. Detta ser man överallt exempel på. Barer och affärer är nerlusade med tobaks- och

drickareklam. Bland de mest vanliga finner man naturligtvis företag som Coca Cola, Malboro och Camel men även det bayerska företaget Ekv. som tillsammans med den togolesiska staten äger öl- och drickaföretaget Biere-Benin. Detta företag är helt outstanding när det gäller försäljningen av både öl och dricka här i Togo.

Man ser även en påfallande mängd människor klädda i t-shirts och tröjor med reklamslogans från många kända multinationella företag; "Coca Cola C'est ca", "Guinness is good for you" (engelskt öl), "Soif de Biere-Benin" är några exempel på de vanligaste. Väldigt många bär också klockor med företagsnamn på. Tar man sedan en titt bland de många stånden där de säljer fabrikstillverkade saker, finner man att den övervägande delen av varorna är tillverkade av multinationella företag. I dessa stånd kan man finna allt mellan himmel och jord, t.ex. batterier, tvålar, cigaretter, p-piller och penicillinampuller.

Ett annat företag som måste nämnas i sammanhanget är glassföretaget Fan Milk, som med sina tutande cykelförsäljare har satt sin prägel på hela Kpalimé. Enligt pålitliga källor har detta företag anknytning till Norge, men vi fortsätter våra efterforskningar och återkommer till detta företag senare.

Eftersom det över huvud taget inte existerar någon information angående de multinationella företagens exploaterande och utnyttjande av U-länderna, så förekommer det inte heller någon märkbar opposition mot dessa. Vi har åtskilliga gånger försökt förklara situationen för våra togolesiska vänner, men eftersom de praktiskt taget dyrkar dessa företag, vägrar de inse att de kan föra något dåligt med sig. Vi fortsätter dock den ojämna kampen mot multijättarna och hör av oss när vi har något nytt att berätta.

Soliga hälsningar

Jonas och Per

Minna har av de små barnen i Togo inspirerats att skriva följande verser

Barnen i Togo

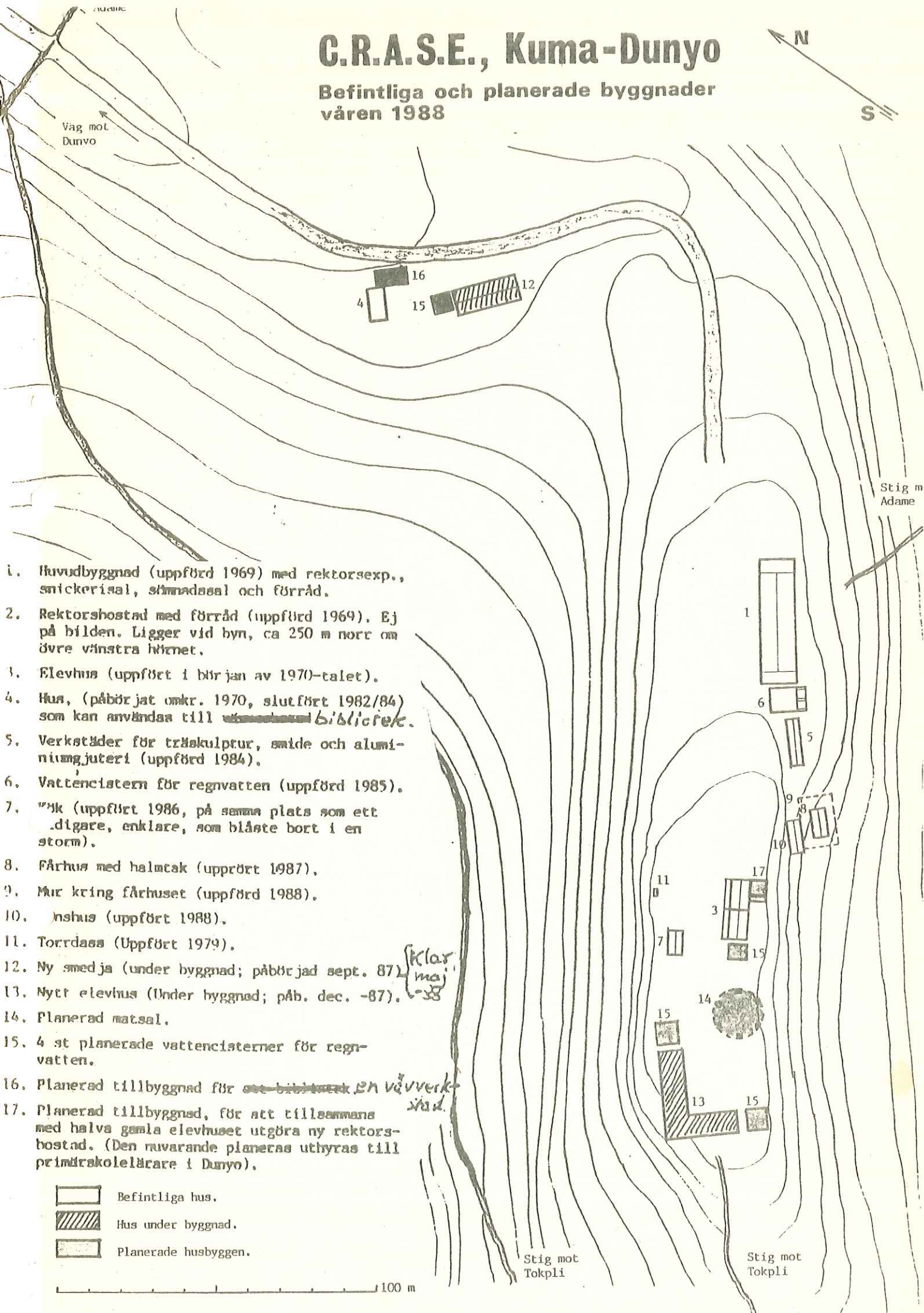
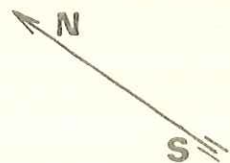
De små barnen här
väldigt nyfikna är
Vartän man går
de små barnen där står
De leka och tramsa
och ropa sin ramsa:
Jovo, jovo bonsoir ca va bien, merci!
Många frågar efter en cadeau (gåva)
Vi svara Vadå?

- - - - -

De små barnen här
väldigt hjälpsamma är
På dagarna de i skolan går
senare de vid pumpen står.
Syskonen på ryggen de tar
så att de händerna fria har
Av de vuxna de lyssnar och lär
för äldre de respekt bär

C.R.A.S.E., Kuma-Dunyo

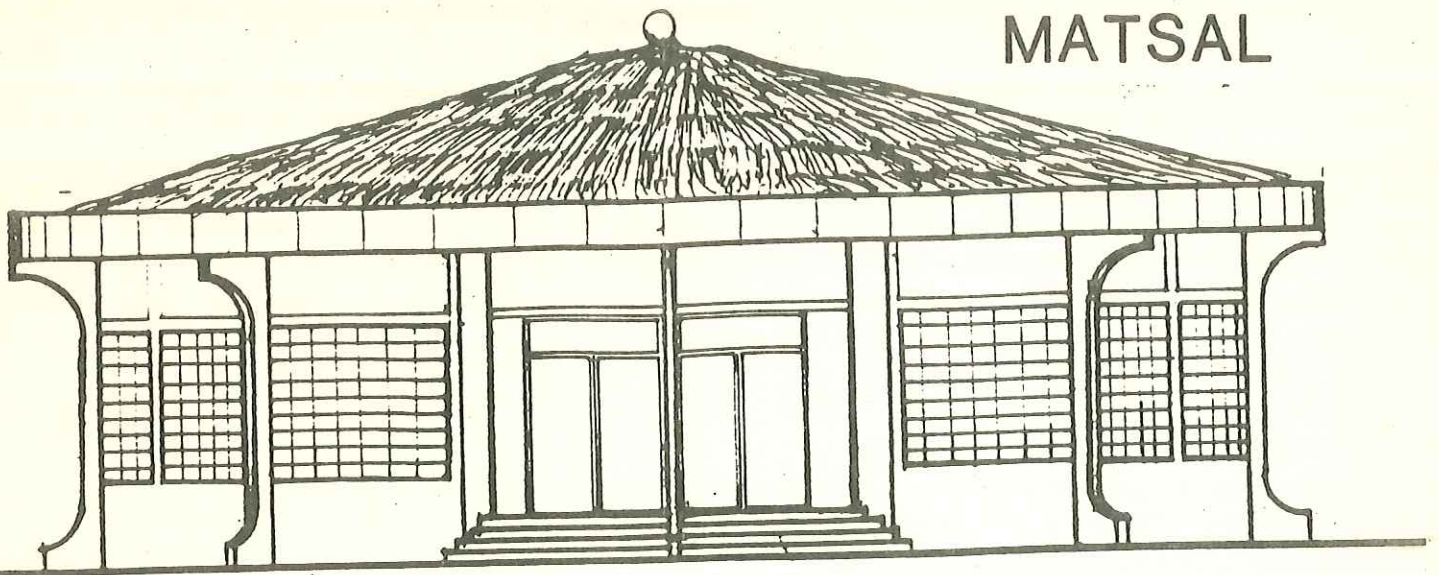
Befintliga och planerade byggnader
våren 1988

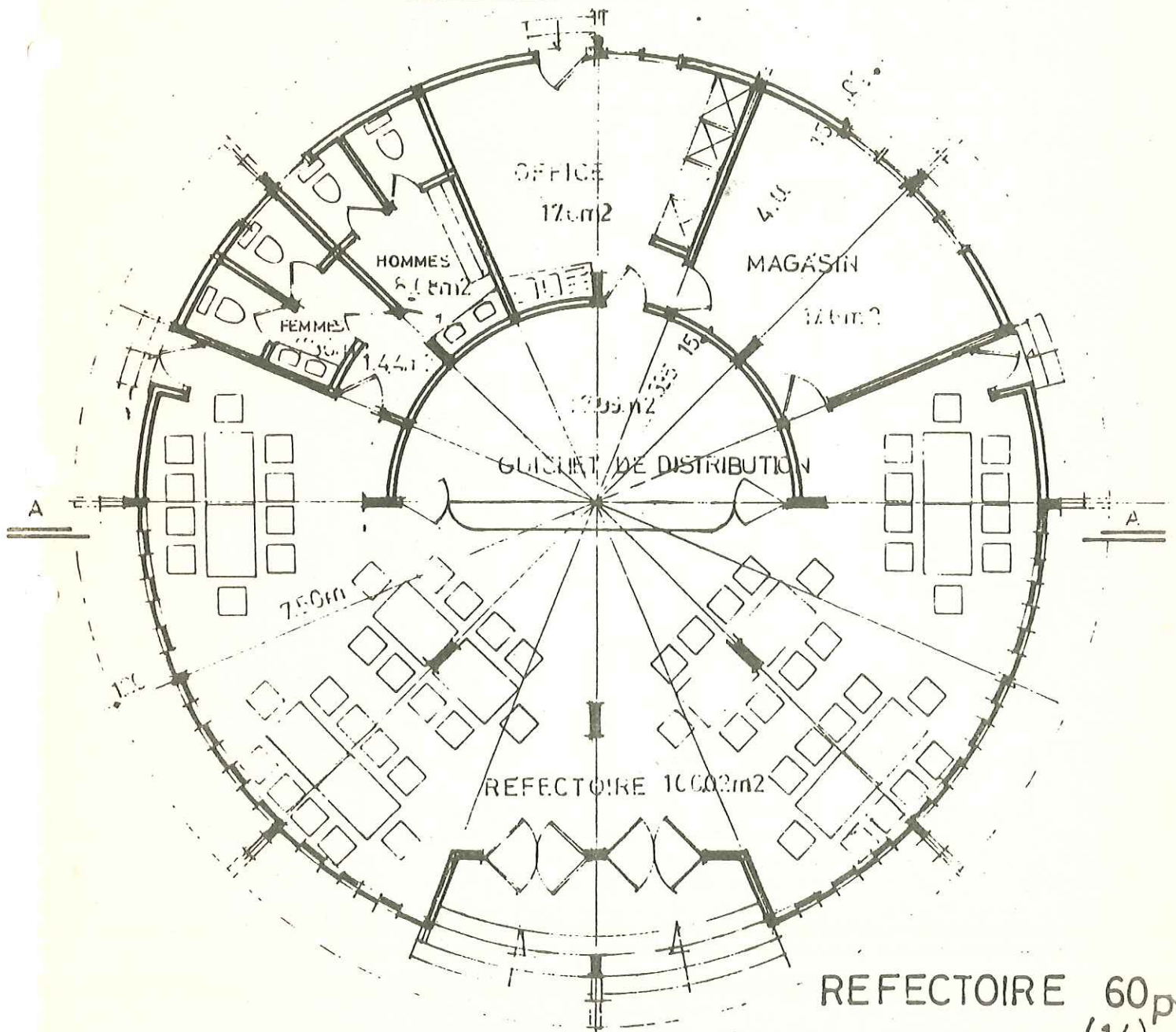
1. Huvudbyggnad (uppförd 1969) med rektorsexp., snickerisal, stämadesal och förråd.
2. Rektorshostad med förråd (uppförd 1969). Ej på bilden. Ligger vid byn, ca 250 m norr om övre vänstra hörnet.
3. Elevhus (uppfört i början av 1970-talet).
4. Hus, (påbörjat omkr. 1970, slutfört 1982/84) som kan användas till ~~skola~~ *bibliotek*.
5. Verkstäder för träskulptur, smide och aluminiumgjuteri (uppförd 1984).
6. Vattencistern för regnvatten (uppförd 1985).
7. ~~Hus~~ (uppfört 1986, på samma plats som ett tidigare, enklare, som blåste bort i en storm).
8. Fårhus med halmtak (uppfört 1987).
9. Mur kring fårhuset (uppförd 1988).
10. ~~Hus~~ (uppfört 1988).
11. Torrdass (Uppfört 1979).
12. Ny smedja (under byggnad; påbörjad sept. 87) *Klar maj -88*
13. Nytt elevhus (Under byggnad; påb. dec. -87).
14. Planerad matsal.
15. 4 st planerade vattencisterner för regnvatten.
16. Planerad tillbyggnad för ~~ett bibliotek~~ *en väverksst.*
17. Planerad tillbyggnad, för att tillsammans med halva gamla elevhuset utgöra ny rektorshostad. (Den nuvarande planeras uthyras till primärskolelärare i Dunyo).

- Befintliga hus.
- Hus under byggnad.
- Planerade husbyggen.

MATSAL

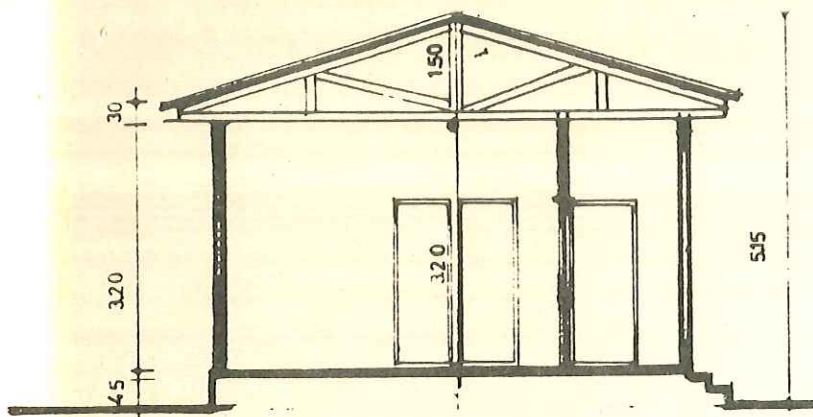

FACADE PRINCIPALE

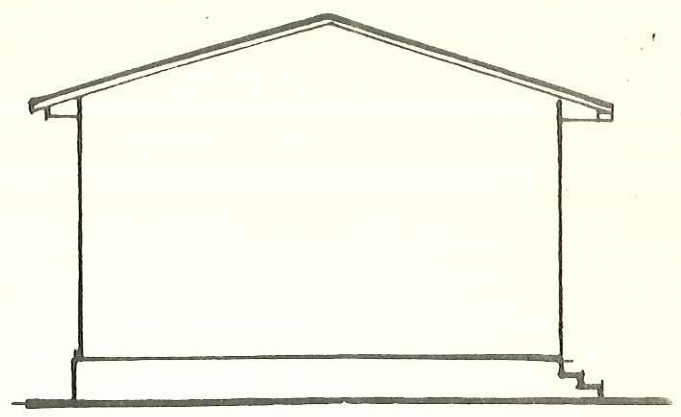

VUE EN PLAN

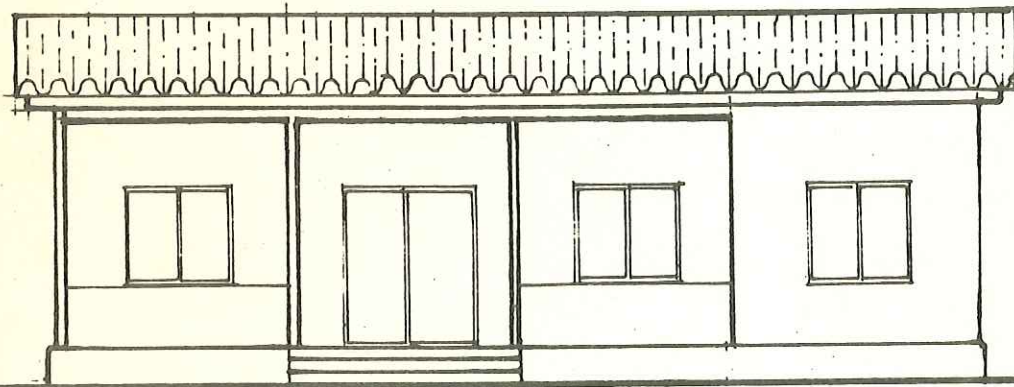
ECHELLE 1/100

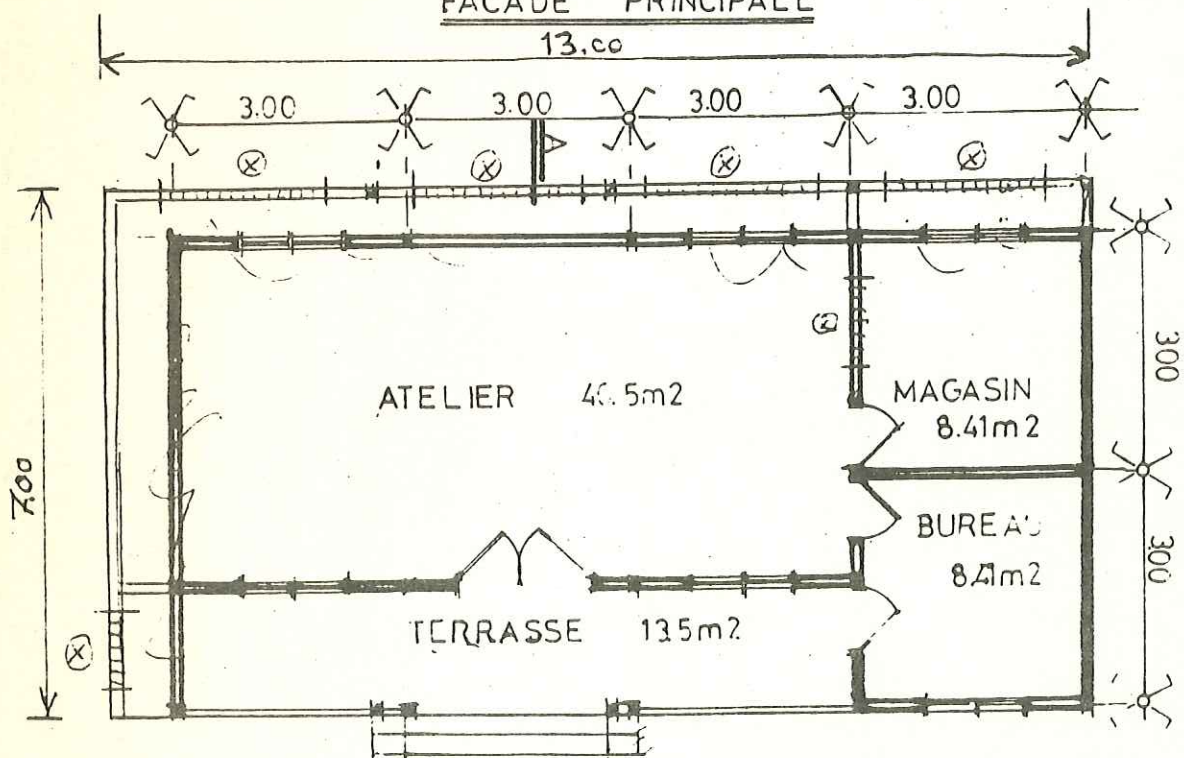
COUPE AA

FACADE LAT. GAUCHE

FACADE PRINCIPALE

VUE EN PLAN

ECHELLE 1/100